

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Octombrie v. 1886

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sînt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atît în Monarchie cît și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sînt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășile, în cari li s'a trimis diarul pînă acuma.

Administrațiunea diarului „Tribuna“.

Sibiu, 20 Septembrie st. v.

Multe minuni politice ne-a mai fost rînduit nouă, la un rînd de oameni, se vedem în monarchia noastră. Cea mai nouă, minunea d-lui Beust cu înjumătățirea imperului habsburgic, a fost din toate punctele de vedere cea mai curioasă.

În toată lumea, după conceptele oamenilor sănătoși la minte, dacă tai sau dacă rupi un lucru în două, nu mai este atît de solid, și dacă părțile rămân lipite de olaltă, cum erau pînă erau un ce întreg. Cu monarchia noastră s'a aflat de bine contrarul a se cerca: a se deosebi în două, ca să fie mai tare decum era pînă când era una și nedespărțită.

Cercarea s'a făcut. Popoarele la început, unele și mai târziu au mai resonat, care după-cum le-a tăiat capul contra deosebirii, dar' în cele din urmă n'au pus pedeci în calea experimentului.

Foia „Tribunei“.

O scenă din „Trinummus“.

— O scenă. —

Titus Marcus Plautus s'a născut în Sarsina în Umbria, la anul 254 a. Ch. și a murit la 184. El a scris multe comedii, dintre cari numai 21 de bucăți s'au păstrat pînă la noi. Una dintre cele mai vesele piese teatrale ale lui e „Trinummus“, totodată și cea mai bună compozițiune de scenă a lumii vechi. Criticii moderni toți o laudă mai virtos Lessing, care a și prelucrat o comedie „Der Schatz“, după modelul piesei lui Plautus. Cuprinsul comediei plautinice e acesta: Charmides, un neguțător din Atena, călătorește la Seleucia. Înainte de plecarea el încredințează pe feciorul seu, Lesbonicus, un tânăr ușuratec, în grija prietinelui seu Callicles, căruia îi pune la inimă totodată supraveghierea casei și averii sale. În casa lui Charmides era îngropată o comoară; de dînsa nu scia nimeni afară de stăpînul casei și Callicles: Lesbonicus nu scia, dar' nici nu trebuia să scie, căci el în seara tîmp ar fi redus-o la nimic. Cu vremea Lesbonicus însă ajunge în grele încurcături de bani și se hotărăse să vîndă casa părintească. Callicles se opune și la capăt, ca să nu ajungă comoara din casă pe mâni străine, cumpără el casa. — Lisiteles, feciorul lui Philon, iubesc

Dualismul monarchiei și-a și continuat probele despre tîria și bunătatea lui, douăzeci de ani de zile, putem dice, neconturbat.

A probat el oare aceea ce autorii lui au așteptat dela dînsul?

Monarchia este în ajunul de a intra în periodul al treilea al dualismului și încă nu s'a putut afla cheia, după care părțile monarchiei să se înțeleagă definitiv asupra tuturor competențelor, nici barami asupra unui contract privitor la vamă și la comerț.

Mai deunăzile am exprimat temerea, că noi cei din Ungaria, într'o bună dimineată, avem să ne pomenim încungiu-rați de toate părțile cu răsboaie vamale. Răsboiul vamal cu România este încă în floarea sa cea mai înflorită și eată că ni se pune în perspectivă neînțelegerea vamală și între Austria și Ungaria. Convențiunea vamală și comercială, care în puterea dualismului, trebuie încheiată între jumătățile monarchiei, are să se înnoiască de câte-ori se începe un period dualistic de zece ani. Această convențiune se vede, că acum dă de greutate.

Mai sînt numai trei luni de zile, pînă-cînd expiră contractul vamal și comercial în vigoare și altul, care să reguleze afacerile vamale și comerciale pe alți zece ani înainte, încă nu există. Venind anul nou și neaflînd un contract sau o convențiune vamală și comercială între jumătățile monarchiei în ființă, probabil, că va intra în valoare vre-un tarif autonom. Din atitudinea guvernului unguresc, după-cum o înfățișează ziarele, se pare, că acesta amenință chiar cu asemenea măsuri. Privelisceea ar fi de tot minunată, cînd două jumătăți ale uneia și aceleiași monarchii s'ar încăera la o luptă economică.

Este adevărat, că sânge nu ar curge în lupta aceasta. La toată întemplarea însă n'ar contribui la consolidarea unei stări bune materiale; ear' o monarchie slăbită prin sine însăși, adevărat prin părțile ei constitutive, în cele materiale, se presupunem, că alte scăderi nu ar ave, nu

scim, cît ar pute cumpeni în cele politice.

Guvernele din amîndouă părțile monarchiei ar trebui, dacă sînt însuflețite pentru susținerea dualismului și mai departe, ca să se îngrijească de probe prin care să dovedească, că monarchia prosperează prin dualism și în chipul acesta să smulgă arma din mâinile acelor care n'au fost și nu pot fi mulțumiți cu forma dualistică de guvernare.

Mai cu seamă sînt guvernele datoare monarchiei cu astfel de probe, căci după-cum vedem, situațiunea politică în Europa este din zi în zi mai posomorită, ear' popoarele în astfel de situațiuni devin mai nerăbdătoare. Ajungînd însă odată lucrul acolo, încît evenimintele să se desfășure mai repede, desigur că nu se vor desfășura fără de a trage și monarchia noastră în vîrtegiul lor.

Este adevărat, că monarchia se va fi îngrijit sau se va îngrij, ca pentru eventualități de aceste să se razime de aliați cu nădejde. Aliatul cel mai sigur și totodată indispensabil însă tot are să fie puterea monarchiei.

Puterea aceasta însă nu nasce și nu își face cuibul, unde puterile unei comunități sînt împrăsciate. De altă parte nădejdea a se pune toată în minuni în lucruri politice ni se pare lucru riscat.

De aceea așteptăm cu încordare să vedem la ce sfîrșit o vor aduce cu contractul vamal conducătorii guvernelor din amîndouă părțile monarchiei.

Reamintiri din trecutul Orientului.

Sobieski.

(Urmare.)

Tractatul e semnat de șapte magnați, dintre care cel mai de frunte este Palatinul de Culm Ioan Kos. Urmează apoi castelanul de Culm I. Przebendowski, castelanul de Kruswick N. Czapski, te-saurariul Prusiei T. Dzialinski, alți doi Czapski și comisarul de Laumburg P. Krateski.

Toți aceștia își asigurază dignități și împart între dînsii domeniile coroanei cu arîndă „echitabilă“.

Callicles el se chiamă. Acestor oameni eu Le-aduc scrisori.

Charm. (în parte) El caută, cum vîd, pe fiul meu!
Sicof. Decumva cunosci locul, te rog, să-mi spui, părinte

De-acești doi oameni.

Charm. Fie, dar' spune-mi mai înainte, Că cine ești? De unde? Cu Lesbonic ce vrei? Și ce vrei cu Callicles? Ai de vorbit cu ei?

Sicof. De! Iute ești la vorbă! Nimic nu voiu ascunde,

Ci 'ntrebă tu mai molcom, mai lin, și-ți voiu răspunde,

Căci și eu sciu pe lume ce-i bine și ce rău!
Charm. Cum vrei, să fie dară! Să-mi spui numele tîu?

Sicof. Hop, hop, că mare-ai dis-o!

Charm. Dar' cum?

Sicof. Eu nu-l pot spune, Că-i lung, dar' într'atîta, încît dacă m'aș pune Să-l spun, ne-apucă ziua. Dar' ce vorbesc?

Se face Chiar ziua, trece ziua și vine noaptea, drace, Și tot n'ajung la capăt cu numele!

Charm. Vai, vai! Un nume lung cît Alpii! Ce drag de nume ai! Tu, cînd îl spui, ai lipsă de lampe și de sume Enorme de bani!

Sicof. Poate! Mai am eu și alt nume Și-acesta nu-i mai mare, decît un ol micuț.
Charm. (încet) De! Desigur e dînsul un șarlatan! (tare) Auți!

Te rog să-mi spui —

Sicof. Poftesce!

Charm. Te rog, să-mi spui tu mie,

Că doar' la Lesbonic ai ceva datorie?

Ai bani?

Sicof. Ei, cîntî, moșnege, anume ca un cuc!

Nimic nu-mi datorește flăcăul, ci-i aduc

Scrisoare, cum se dice; scrisoare-aduc din lume,

Pe carea 'mi-o dăduse chiar tatăl seu anume,

Că-i tată-seu departe! Atîta-i tot, mă jor:

Aduc dela părinte scrisoare la fecior!

Charm. (încet) Auți, că el aduce scrisoare dela

mine!

Așteaptă, hei, așteaptă!

Sicof. Dar' ce, nu-ți cade bine?

Charm. Ba nu, — dar' al seu tată e dus în țeri demult?

Sicof. Demult!

Charm. Ho, ho! Vorbesce dar', vorbesce, eu

te-ascult!

Sicof. Așa veți, dar' m'ascultă, de-ți plac vorbele mele!

Scrisori aduc eu două: dau una dintre ele

Lui Lesbonic, ear' alta unui amic intim

Cu numele Callicles.

Charm. (încet) Haid, dară să glumim!

Că dacă voia, nebulun, să-și bată joc, să fie!

Eu încă nu-i las cale, o dau pe nebuni!

(Tare) De unde vii?

Sicof. De-acolo, de unde-am căpătat scrisorile.

Charm. Firesce! Dar' unde s'a 'ntemplat primirea lor?

decât Prințul Iacov, care prin aminarea alegerii, s'a vădut, mulțumită lui Dumnezeu, înșelat în toate așteptările lui. Dacă alegerea s'ar fi făcut în timpul, pe care-l spera el și Regina, Republica ar fi stat la discrețiunea inimicilor ei. Deslușirile ce Majest. Voastră V'ați îndurat a-mi da asupra mersului negocierilor ce se fac pentru pacea generală îmi vor fi de mare folos în împregiurările actuale. Nu voi lipsi a le face împărțire amicilor mei, care se vor bucura că Majest. Voastră V'e de gageați de cele mai mari griji, ca să dați cu atât mai multă atențiune afacerilor Poloniei, a căreia coroana V'e stă la dispozițiune, numai dacă nu se va face economie de bani.

Nu de geaba a ăis cine a ăis: bani, bani, bani și eară bani.

Bani, — dar' și oare-care aminare! Folosindu-se în timpul câștigat prin aminare de banii, pe care îi avea ori îi spera, Polignac a isbit să se izoleze și pe vânduva lui Sobieski, și pe Prințul Iacov, și pe ceilalți candidați. Căci mândrii cavaleri ai Poloniei sciau cu toții să valoreze dreptul lor de a alege, și între aderenții Prințului de Conty găsim pe cei mai zeloși aderenți ai repositului rege, ba chiar și pe un Sobieski, rudă de aproape a lui.

Cocoanele poloneze nu sânt nici ele mai puțin practice ca boierii și joacă pretutindenea frumosul lor rol de abile mijlocitoare. Astfel originalul tractatului încheiat cu magnații rămâne în păstrarea nobilei contese Bilinska, Sambelana Regatului și cei interesați iau numai copii.

La 24 Ianuarie 1697 Regina Maria Casimira îi scrie fiului seu o scrisoare, din care ese la iveală întreaga situațiune.

Îți scriu, prea iubitul meu fiu, — ăice ea, — ca să te vestesc, că Cardinalul va trebui să sosească poimăne aici, ca să țină sfat, ceea-ce se ăice, că nu va face decât după-ce voi fi plecat eu de aici, fiindcă în statul ce se va ține se va hotărî tot ceea-ce s'a urdit contra familiei regale. Nu vom avé acolo nici o persoană cu greutate pentru noi, vor avé dar' câmpul liber, ca să stabilească tot ceea-ce vor voi, și inimicii noștri vor triumfa. Nobilii din mica dietă a Varșoviei — i-au spus chiar lui Polignac ce li-ai dat, ca să lucreze contra lui.

În mica dietă dela Lencice s'a exclus familia regală, electorul de Bavaria și toți Principii germani: singur Prințul de Conty a fost rezervat pentru candidatură. În dieta din Cuiavia erau s'e-l omoare pe Mareșalul, fiindcă a scris contra sentimentului nobleței, — acesta e lucru grozav, căci ni se spusese, precum scii, că aceasta ni-e favorabilă.

Nobleța, care vine p'ăici, merge cu grămada s'e-l vadă pe Abatele Polignac. Castelanul de Siradia și Stolnicul coroanei, care nu pun piciorul la mine, sânt mereu cu el și Costelanul de Bresce. Tesaurarul Litvaniei ăice, că nu e angajat, e însă toate ăilele cu ambasadorul la Wiaskow, în casa marelui mareșal, și sciu, că tratează în condițiuni foarte mediocre.

Prelungă toate celelalte boerii acestia mai sânt și ieftini, și mulți dintre ei și pot să fie, fiindcă sânt plătiți de mai multe-ori. (Va urma.)

Revistă politică.

Sibiu, 20 Septemvrie st. v.

Dilele aceste s'a prezentat la generalul Kaulbars o deputațiune condusă de deputații din Sofia Bultseff și Kassaboff, spre a-i expune dorințele poporațiunii din

capitala Bulgariei în ceea-ce privesce grabnica alegere a noului principe. Cu acest privilegiu reprezentantul rusesc a accentuat din nou necesitatea, de a se amîna alegerile, și a făcut atenți pe membrii deputațiunii, că alegerea principelui nu e o afacere bulgară, ci una internațională. E pentru ăntăia-dată, că baronul de Kaulbars, deși numai indirect, accentuează față cu Bulgarii caracterul internațional al cestiunii bulgare. Puterile interesate nu 'și-au exprimat încă vederile asupra terminului de alegere, ceea-ce nu se poate explica altcum, decât că ele aproabă procederea baronului Kaulbars. Dealtmintrelea și din Petersburg se anunță, că generalul Kaulbars ar fi asigurat în Sofia, că instrucțiunile lui nu stau în contradicțiune cu intențiile Germaniei și ale Austriei. „Această asigurare“ — i-se scrie din Berlin ăiarului „Breslauer Zeitung“ — „e desigur adevărată, dacă o înțelege cineva cum grano salis și pune pondul pe acel adaus, că Rusia nu are de gând să ocupe Bulgaria. Demult nu mai există nici o îndoială, că cu cestiunea unei ocupațiuni militare în Bulgaria prin Rusia s'ar hotărî asupra războiului și a păcii. Aici zac marginele indulgenței Germaniei, pe care „Nordd. Allg. Ztg.“ nu demult nu voia să le mai arete. În timpul din urmă a crescut speranța, că Rusia va abstrage dela o ocupațiune militară, cu atât mai virtos, cu cât s'a convins în decursul timpului, că între altele în Bulgaria poate neconturbată să dispună și să poruncească“.

„Moskauer Zeitung“ ăice cu privire la declarările generalului Kaulbars, că atitudinea, ce a luat-o el, dovedesce, că, înfrunte-se diplomația cât se va încrunta, voința ocărmitorului ursitelor Rusiei e neclintită în hotărârile ei și stă mai presus de orice amăgire. Europa va ajunge la acea convingere, că Rusiei trebuie să i-se lase în Bulgaria poziția ce-i compete.

Din Sofia se depeșează cu datul de 29 Septemvrie n.: Oamenii se tem aici, că guvernul rusesc va încerca să instaleze în Sofia o regență rusească provisoră în frunte cu generalul Kaulbars. Pentru cazul, că se vor ivi tulburări, au să între în Rumelia-Orientală trupele turcesci, care sânt concentrate în Mustafapașa în număr de 70.000 oameni, și vor ține-o ocupată până la completa pacificare. Se ăice, că asta o voesce Rusia. Din cauza acestor faime domnesce aici o mare agitațiune.

O depeșă, ce o primesce din Petersburg „Budapester Tagblatt“, spune, că în vederea atitudinii refuzătoare a Bulgarilor cercurile politice de acolo se tem, că în sfârșit tot o să se ivească necesitatea ocupării Bulgariei, în contra căreia va protesta Austro-Ungaria și în momentul hotărîtor totuși i-se va alătura și Germania. În urma acesteia se ține,

că situația e foarte serioasă, mai ales, fiindcă articolul din „Nordd. Allg. Ztg.“ adresat cătră „Freisinnige Zeitung“ în privința prințului de Battenberg, e un semn al oficioaselor germane, că grabnica abdicțiune a principelui a ușurat procederea Rusiei cu mult mai mult, decum se putea presupune în Berlin.

În fruntea „Voinței Naționale“ de ieri este publicată scrisoarea presidentului de consiliu I. C. Brătianu, adresată d-lui Ioan Cămpineanu relativ la manifestațiunea și rezoluția partidului liberal de Dumineca trecută.

Scrisoarea e de următorul cuprins:

Scumpe d-le Cămpinene!

Am simțit o îndoită fericire, primind prin D-Ta expresiunea simpațiilor adunării ce ai presidat la 15 Septemvrie și mă grăbesc a trimite mulțumirile și simțemintele mele de recunoștință cetățenilor din Capitală și județe, cari au luat parte la acea adunare, precum și acelora, cari mi-au adresat felicitarea lor prin telegrame, scrisori ori cărți de vizită.

Repețitele manifestațiuni, ce s'au produs cu ocaziunea nenorocitei tentative din ăilele trecute, nu aveau negreșit de obiect numai persoana mea; ele se raportau la întreaga situațiune a țerii. Caracterul lor nu lasă nici o îndoială asupra dispozițiilor societății române asupra firmei sale hotărîri de a nimici ori-ce încercări, cari au de scop a turbura mersul seu legal și a împedeca regulata ei desvoltare.

Toți Românii, cari își iubesc patria, simt, că trebuie să fie astădi mai deștepti decât ori-când.

În ceea-ce mă privesce, am spus-o altă-dată și o repet cu ocaziunea de față: nici insulțele, nici amenințările, nici cercările criminale nu mă vor opri a-mi îndeplini fără șovoiare datoria, de a consacra și restul vieții mele la serviciul tronului și țerii.

Primesce, scumpe domn și amic, asigurarea sentimentelor mele cele mai frățesci și devotate.

17 Septemvrie 1886. I. C. Brătianu.

Dieta Ungariei.

Ședința ținută Joi în 30 Septemvrie n.

Înaintea casei deputaților s'a strîns un public foarte numeros, care se uita cu invidie, la cei-ce aveau bilete de a pute intra în dietă. În lăuntru însă, o sală goală — galerii goale și numai în culoare, mulțime îndesuită. Îndesuirea publicului înaintea casei deputaților e însă ușor de explicat — când scim, — că astădi era la ordinea ăilei răspunsul dlui ministru-president Tisza la cele patru interpelațiuni primite în cestiunea bulgară. ăntăiul vorbitor a fost Eugen Gaál (Pecica); dînsul a polemizat contra prelungirii convenției comerciale și vamale cu Austria. Vorbind însă adevărul, dlui Gaál nu i-a succes a atrage mult public — așa sala tot goală a rămas. Când i-s'a finit dl Gaál discursul, erau 11¹/₂ oare, și de vreme-ce alt deputat nu s'a insinuat la cuvânt, era să urmeze răspunsul dlui ministru-president Tisza, la interpelațiunile primite. Unul din interpelanți însă n'a fost de față (Szilágyi), de aceea s'a amînat răspunsul pe 12 oare, pe care timp a fost avisat încă din ăiua precedentă; până atunci s'a ridicat ședința. La redeschiderea ședinței din partea presidentului camerei Péchy — înaintea ochilor se înfățișă de tot alt chip ca mai nainte. Un auditor plin, galerii îndesuite, în cari

se observau o mulțime de dame, așteptau cu nerăbdare declarările dlui ministru-president. Chiar mai mulți membri ai casei magnaților s'au putut observa pe tribune, căci și acestia așteptau cu oare-și-care curiozitate primele declarații autentice cu privire la atitudinea monarhiei noastre față cu evenimentele din Bulgaria.

Răspunsul ministrului-president Tisza la interpelațiunile în cestiunea bulgară a fost următorul:

Onorată casă! (Să auđim! Să auđim!)

Patru interpelațiuni — în cestiunea bulgară — îmi stau înaintea, o mulțime de întrebări mi-s'au pus, la cari întrebări nici un guvern din lume nu ar pute răspunde, fără de a jigni interesele statului și fără de a vătămă cele mai sfinte datorințe ale sale.

Đicend acestea, nu vreau să-mi exprim desaprobarea, că mi-s'au pus aceste întrebări, nici nu vreau să resping o lămurire a direcției noastre politice față cu evenimentele din Peninsula-Balcanică, dar' sânt nevoit a spune că e o deosebire într'aceea ce poate întreba un deputat și într'aceea ce poate răspunde un ministru la întrebările puse, fără-ca acest ministru să lovească în interesele comune. (Așa e! Să auđim.)

Din cele premise urmează, că nu voi răspunde la fiecare întrebare pusă, și îi îndrum pe interpelanți la declarațiunea mea ținută generală; asupra unor întrebări însă totuși mă voi exprima prealabil. (Să auđim!)

Mai ăntăiu resping presupunerea, că ministerul nostru al afacerilor străine ar fi luat în vedere detronarea Principelui de Bulgaria, sau că ar fi avut ministerul nostru cunoștința despre atentatul comis contra Principelui Alexandru, și că ar fi aprobat aceasta. (Aprobări vii.) Evenimentele aceste și cele ce au urmat după dînsule — ministerul nostru de externe tot așa de puțin le-a putut sci ca aceea, că Principele Alexandru consideră tronul seu ca primit direct din partea ăarului, și rămânerea lui pe tronul Bulgariei ar afîrna dela voia ăarului.

Nu există nici o învoeală între monarhia noastră și între Rusia, ce ar da voie uneia sau alteia dintre puteri să se folosească de o înfrîurire hotărîtoare în Vestul sau Ostul Peninsulei-Balcanice. Poziția dată monarhiei noastre prin tractatul de Berlin — care poziție o și susținem — corespunde pe destul — prelungă susținerea stipulațiilor aceluia tractat — intereselor noastre. S'au făcut, ce e drept, din partea oficiului nostru de externe pași, spre a avertisa regența Bulgariei dela un pas pripit — cu pricina condamnării revoltanților, — dar' nu s'a efectuat nici o influență pentru apărarea sau în interesul autorilor atentatului din Sofia. (Aprobări vii în dreapta. Mișcări în stînga extremă.)

Trec acum la explicările avisate.

Ca părere individuală a mea, am ăis în anul 1868: dacă s'ar întempla în Peninsula-Balcanică schimbări, interesele noastre pretind, ca popoarele, cari trăiesc acolo, să se poată forma în state independente. (Aprobări vii.) În consonanță cu oficiul nostru de externe, sânt astădi de părerea, că cele ăise atunci, și astădi corespund intereselor noastre, și că monarhia noastră respingend ori-ce poftă de extindere, se va folosi de toată influența ei a lucra într'acolo: a promova desvoltarea independentă a statelor balcanice (Aprobări vii!) și a opri, ca o influență hotărîtoare sau un protectorat al unei singure puteri străine, să se poată stabili acolo. (Aprobări vii.)

În relațiunile noastre de alianță cu puterile străine nu s'a ivit nici o schimbare, de aceea aceste relațiuni stau și mai departe așa, precum le-a explicat ministrul nostru de externe în delegațiune. Cu Germania stăm și astădi pe basa veche, și chiar pentru aceea nu trebuie să ne îndoim, că cu considerare la condițiunile de existență a ambelor puteri nu vom sci apăra interesele noastre fără de a viola pacea.

Noi din parte-ne considerăm și astădi tractatul de Berlin ca în putere, — cu toate că în multe casuri a fost călcat, — și voim a-l susține și mai departe, și nici nu ni s'a făcut cunoscut din partea vre-unei puteri, că ar fi luat un alt punct de vedere. Guvernul susține și acum părerea exprimată mai de multe-ori, că în Peninsula-Balcanică — afară de Turcia — nici o putere nu are dreptul de o intervenție armată sau de un protectorat hotărîtor, și că ori-ce schimbare a statelor balcanice nu se poate efectui fără învoierea puterilor signatare.

Acestea sânt pe scurt nișuințele noastre, al căror succes — în înțelegere cu puterile sig-

Sicof. Hei, frate, încet cu 'ncetinel!

'Mi-a dat scrisoarea 'n mână —

Chram. Dar' unde era el?

Sicof. Ce face?

Chram. Te 'ntreb, unde?

Sicof. Hei, hei, mă 'ntrebi, că unde?

Chram. Da. Unde era tata lui Lesbonic? Răspunde!

Sicof. Era în Seleucia.

Chram. Chiar el 'ți-a 'ncredințat scrisorile?

Sicof. Chiar dînsul cu mână mi-le-a dat!

Chram. Frumos și bun! Se vede că-i încreșut în tine.

Ce fel de om e dînsul?

Sicof. Bătrân.

Chram. Statura?

Sicof. Bine.

Chram. Ce bine? Đic, statura?

Sicof. Hei, hei!

Chram. E scurt, ori nu?

Sicof. Cu-un lat de palmă-i poate mai lung, decât ești tu.

Chram. (încet) Așa, în țeri străine-s mai lung decât acasă!

(Tare.) Đici că-l cunosci?

Sicof. De, drace! Prănșec cu el la masă

Mereu; în toată ăiua mă 'nvită la dejun,

Că el mi-e dulce prietin și eu i-s prietin bun!

Chram. E darnic?

Sicof. N'are seamă, mă jur.

Chram. Și cum îl chiamă?

Sicof. Đici, cum? Hei, cum? Adecă — o Iupiter d'aramă!

Chram. Dar' ce-i?

Sicof. Nu-mi vine 'n minte de loc numele!

Chram. Đeu,

Prost prietin! Nici nu scie numi p'amicul seu!

Sicof. Încet, încet; în gură cel nume mi-se plimbă,

Dar' nu pot să-l spun.

Chram. Cearcă!

Sicof. Mi tot vine pe limbă.

Chram. (încet) Ha, ha, că mi-o sfeclesce!

Sicof. (încet.) Mă numără 'ntre prosti!

Chram. Aflatu-l-ai? Hei, drace, că bine mai cunosci

Pe amicul teu!

Sicof. Firesce, că io-l cunosc, se cheamă —

Dar' stăi — poate din literi! Aha, de bună seamă!

Cu litera C. Eată, eu nu sciu pentru-ce,

Destul, că 'n al seu nume stă la început un C.

Chram. C? Callias?

Sicof. Nu tocmai.

Chram. Callipus?

Sicof. O, nu-i bine.

Chram. Calidemides?

Sicof. Nice.

Chram. Callinic?

Sicof. Nu-i!

Chram. În fine

E Callimarchus?

Sicof. Drace, nimic, nimic nu-i bun!

Sciu numele prea bine, dar' nu voiesc, să-l spun!

Chram. Nu vrei? Atunci tu singur îți faci o greutate!

Lesbonici sânt pe lume mulți, foarte mulți,

măi frate;

Tu spune-mi cum se chiamă părintele, căci eu Pot să-ți găsec feciorul, dar' altmintre cu greu!

Ci dai — spune-mi silaba din început, căci poate S'afflăm întregul nume silabisând; vom scoate Ce vrem!

Sicof. Silaba primă e Char, cum mi-se pare.

Chram. E Char? Atunci e Chares?

Sicof. Puțină-asemănare.

Chram. Charidemus? Charmides?

Sicof. Acest din urmă-i ăeu!

Chram. Charmides?

Sicof. El desigur. Trăsnească-l Dumnezeu!

Chram. De! Blastemi pe-al teu prietin?

Sicof. Dar' cum și până unde!

Mă face de rușine chiar astădi și s'ascunde

Sub limbă cu al seu nume.

Chram. Ce face?

Sicof. Eu voiesc,

Dar' veđi, că blăstematul nu vrea ca să-l numesc!

Chram. Ei, ei, dar' unde-i dînsul?

Sicof. Ce dînsul? Petrece primăvara

Departe.

Chram. Unde?

Sicof. Tocmai la Radamant, în țeara

Moimitelor.

(Finea va urma.)

natare și fără periclitarea păcii — îl dorim și îl sperăm. Ajungerea acestei ținte nu o vom zădărnici prin cuvinte și explicații, spre această țintă vom lucra cu liniștea ce ni se impune în timpuri așa de critice, totodată însă și cu toată serioșitatea și hotărârea. (Aprobări vii în dreapta!)

Rog, ca să se iee acest răspuns spre știință. (Aprobări prelunge în dreapta.)

Răspunsul d-lui ministru-president a fost des întrerupt prin aprobări. Mai mult însă a produs efect declararea ministrului, că oficiul nostru de externe, n'a avut cunoștință despre atentatul din 21 August, înainte de a fi fost săvârșit.

Mai cu seamă în stânga extremă a produs mare efect replica deputatului Horváth. Dinsul arată pericolul ce va produce o pace putredă, apoi neliniștea stării actuale, care ușor poate avea de urmare antagonismul între Germania și Franța. Monarchia noastră, care are un buget de armată egal ori-cărei puteri mari, ție Horváth, nu se poate mulțumi cu o atitudine resignată. În fine propune ca această afacere să se pună la ordinea zilei.

După dînsul vorbesce al doilea interpellant Danil Irányi. Acesta susține propunerea lui Horváth. Se miră în vorbirea lui, că ministrul nu amintescă nici baremi *per tangentem* de misiunea generalului Kaulbars în Sofia, cu toate că acesta nu numai se dă de protector, ci dovedește o atitudine ca-și-când ar fi în țeara lui. Apoi nu amintescă dl ministru-president nimic despre nota, care a trimis-o oficiul nostru de externe în afacerea conjurațiilor — regenței bulgare. Dinsul propune să nu se iee spre știință răspunsul d-lui ministru-president, ci să se pună la ordinea zilei.

Contele Apponyi ia spre știință declarațiunea ministrului-president, că guvernul n'a avut cunoștință despre atentat, și nu s'a întreprins pentru revoltanți. Din interes estetic însă ar fi dorit contele Apponyi, ca dl ministru-president să nu fi dat o lovitură piedică Principelui Alexandru, căci acesta s'a adresat numai atunci către Țară, când s'a vădit părăsit de toate puterile signatate ale tractatului de Berlin. Ce se ține de independența statelor balcanice, amintescă contele Apponyi dictatura, care o pretinde generalul Kaulbars în Bulgaria, și care dictatură de bună seamă nu se potrivește cu neafirmarea unui popor.

Chiar susținerea păcii, care se pretinde a fi ținta oficiului nostru de externe, pe această cale nu ne va succeda, căci în fine tot trebuie să vină războiul, fie chiar sub cele mai nepotrivate împrejurări. Apponyi încă e de părere, ca răspunsul ministrului-president Tisza să se pună la ordinea zilei.

Publicul a fost obosit în fine, așa încât replicii deputatului Szilágyi nu i-a dat prea mare atențiune. Și acest deputat e de părerea, ca răspunsul d-lui ministru-president să se pună la ordinea zilei, chiar și numai din acel punct de vedere, ca să se formeze o armonie între declarațiunile guvernului și între camera, care are să iee aceste răspunsuri spre știință.

Ministrul-president spune în urmă, că n'a voit să dea o lovitură piedică Principelui Alexandru, ci a voit numai să amintească depeșa acestuia către Țară, fiind această depeșă un fapt istoric. De așternerea actelor diplomatice în dietă nu poate fi vorba. Apoi sfârșesc de următoarele cuvinte: Referitor la propunerea, ca răspunsul meu să nu se iee spre știință, ci să se pună la ordinea zilei, nu pot alta, decât să repet ce am spus încă odată, și anume: nici într'un parlament din lumea afaceri de materie externă, dacă se află în stadiu ca cele de față, nu se fac obiectul unei discuțiuni publice. Poate aiurea nici că se amintesc. Nu o țic aceasta ca să dojenesc procederea unor domni deputați, din contră, mă bucur că s'au făcut interpelațiile, însă a merge mai departe, e inadmisibil. Rog de aceea, a vota fiecare după convingerea sa proprie, și a dovedi prin luarea spre știință a răspunsului meu, că are încredere în conducerea actuală a afacerilor străine, sau prin punerea răspunsului la ordinea zilei, că nu e mulțumit cu actuala conducere; ear' dacă ne-ar denega majoritatea încrederea, atunci voi purcedea local meu altuia, dar' cu acea convingere, că nici guvernul ce va urma nu va accepta punerea în discuțiune a acestor afaceri, de vreme-ce presupun, că și dînsul își va cunoaște datorința.

Casa a luat cu mare majoritate răspunsul dlui ministru-president Tisza spre știință.

Ședința s'a finit la 2 oare.

Universitatea săsească.

Sibiu, 1 Octomvrie n.

Ședința ordinară din acest an a Universității săsesci s'a început astăzi la 10 oare înainte de amiazi.

Comitele suprem prov. al comitatului Sibiu Conte Andreu Bethlen, a deschis ședința cu următoarea alocuțiune:

Onorată Universitate!

În urma preatimpuriei morți a onoratului și mult regretatului antecesor M. de Brennerberg, am fost eu însărcinat din partea Maiestății Sale — la propunerea Ex. Sale a ministrului de interne — cu conducerea provizorie a comitatului Sibiu, prin aceasta 'mi-s'a făcut și onoarea a fi însărcinat cu presidența Universității săsesci.

Eu cunosc marea valoare — ce o puneți D-Voastre, Domnilor deputați, precum și alegătorii D-Voastre — pe această instituțiune, nu numai din pietate față cu trecutul, ci și din convingerea, că această instituțiune e un mijloc puternic spre înaintarea culturii și a științei atât în prezent, cât și în viitor. Această instituțiune își are valoarea ei, are avere considerabilă, care se manipulează prin o corporațiune autonomă și se întrebuințează spre scopuri culturale, e un factor mare în viața de stat.

'Mi-s'a dat ocaziunea să lucrăm împreună cu D-Voastre în cadrul ce ne trage legea din 1876: XII și sînt convins, că ne va însuflă un spirit patriotic și luminat. Vă pot promite de acum, că toate nisuițele, ce țintesc la binele comun și sînt basate pe lege le voi sprigini din toate puterile mele, și nădăduesc, că în curînd se va forma o încredere reciprocă între noi care, după părerea mea e un ce de lipsă, spre a putea lucra împreună și a ajunge rezultatul dorit.

Starea actuală a averii și a activității Universității o putem numi normală.

Averea e intactă.

Veniturile sînt întregi și s'au întrebuințat conform decisiunilor.

Preliminarul corăspunde recerînțelor situațiunii. Institutele de învățămînt susținute de Universitate, se află într'o stare îmbucurătoare și conform cerințelor.

Poate că în decursul ședințelor din acest an se vor face propuneri ca să se spriginească activitatea scoalelor de agronomie.

Avînd speranță, că obiectele de căpetenie ale conferențelor noastre se vor pertracta în mod meritoric și detaliat, Vă salut cordial d-lor și declar ședința din ast-an a Universității săsesci de deschisă.

Reprezentantul Sibiului A. Arz de Straussenburg răspunde:

Domnule Conte!

Permiteți-mi mie ca unui simplu membru al adunării generale, un scurt cuvînt, ca răspuns la frumoasele cuvinte ce ni-ați adresat.

D-Voastră ați accentuat însușirile provizore cu cari ați luat D-Voastră conducerea adunării generale și a afacerilor Universității. Noi sîntem siliți să dorim, ca guvernul să considere timpul ca sosit pentru a ocupa postul definitiv conform tradițiunilor de până acum.

D-Voastră ne-ați asigurat de bunăvoință, cu care priviți conducerea afacerilor. Înțeleg, că această bunăvoință la început numai în termeni generali o ați putut-o preda. Această asigurare trebuie să o primească Universitatea cu mulțumită, cu toate că a așteptat-o. Decînd există Universitatea, sau mai bine-decînd există articolul de lege XII ex 1886, s'a format o nouă ordine a lucrurilor, și această nouă Universitate a fost totdeuna nisuită, a nu părăsi pămîntul, baza legii. Ea s'a nisuit a da și înaltului guvern dovezi despre aceasta, și adunarea generală actuală e tot de acel spirit cuprinsă.

Ne vom bucura, dacă adunarea generală actuală se va simți spriginită de D-Voastră.

După-ce s'a primit șcirea, că deputatul din Rupea, Melas, nu poate participa din cauză că e bolnav, s'au ales membrii comisiei pentru verificarea protocoalelor de alegere în persoanele d-lor: Dr. Ludovic Binder, Dr. Filkeni și Bolesch.

Din Bucovina.

Cernăuți, Septemvrie 1886.

În 2 Septemvrie st. n. societatea academică „Junimea” din Cernăuți a aranjat ca și anii trecuți, în Suceava o serată cu dans în folosul societății „Școala Română”. În numărul din 15 Septemvrie al foaiei „Revista politică” s'a publicat despre această serată un raport foarte nefavorabil și nejust. Fiîndcă am fost și eu cîndva membru al societății „Junimea” și m'am aflat la această petrecere, cred că e datoria mea să apăr onoarea acestei societăți.

Înainte de toate trebuie să mărturisesc, că nu e adevărat că corpul ofițerilor a fost trecut cu vederea. Doi membri din comitet, invitînd pre ceilalți demnitari din Suceava, au fost de a invitat în persoană și pre comandantul batalionului dislocat acolo dimpreună cu corpul ofițeresc. Domnul raportor ar fi putut afla, dacă numai

binevoia să se intereseze, că batalionul a plecat cu o țic mai înainte de petrecere la concentrare la Cernăuți și că din această cauză ofițerii n'au putut să participe la serata Junimei. Persoanele, cari au fost invitate și înainte, și persoanele, cari s'au demne de a fi invitate, s'au invitat și anul acesta. Dacă poate cineva n'a primit invitațiunea, — vina este căte odată a personalului dela postă — n'a avut decît să spană aceasta și sînt sigur că i-se trimitea imediat invitațiunea; invitațiunile s'au expedat cu o lună întregă înainte de petrecere, așa că în timpul acesta foarte ușor se puteau trimite invitați încă persoanelor, cari s'ar fi plîns că n'au fost invitate și cari ar fi dorit să vină la serată. Însă aceasta este de comun o scuză bună de a se absentă dela cutare petrecere. Mai mulți domni au făcut în seara petrecerii observarea foarte adevărată, că tocmai persoanele, cari în prima linie (mai ales) sînt obligate a contribui obolul lor pentru acest scop filantropic, au excelat prim absența lor; unii au intrat în sală fără să fi cumpărat vre-un bilet, creșînd că prin onoarea că au apărut și D-lor, scopul filantropic ar fi deja ajuns. Mai departe domnul raportor spune, că Neromâni s'au exchis anul acesta pentru prima oară dela această petrecere. Eu îmi permit întrebarea: „Cine e devină? Junimea? — Nu! căci străinii au fost tot așa invitați ca și Românii. Ce fel de sens are decî aici predica de unire, bună înțelegere etc. cu celelalte națiuni? Ea nu poate să fie decît la adresa Românilor suceveni, căci numai presupunînd, că ei trăiesc rîu cu Neromâni, acestia au aflat cu cale de a se separa de Români la această ocaziune. Însă nici aceasta nu e adevărat; am vădit și străinii la serata Junimei. Ce e drept, numărul lor a fost mic, dar' ce pretinde domnul raportor dela Neromâni ceea-ce nici Românii nu vreau să facă? O lipsă de tact au documentat, după-cum crede dl raportor, Junimenii, neîntimpinînd oaspeții în sală. Atăta este adevărat, că numai oaspeții, cari au binevoit a se întîrzi până cătră 12 oare — începutul a fost la 8 oare — n'au fost întimpinați, deoarece nu se putea presupune, că va mai veni cineva și pentru-că Junimenii se interesau de oaspeții prezenți în sală. Unicul punct, în care consimt eu dl raportor, este, că arangierea cuadrilelor n'a fost tocmai bună. Unii dintre tinerii noștri nu sînt tocmai măestri în ale dansului și sînt cam stîngați în manierile lor, mai ales, cînd se află în societăți mai mari.

Acese sînt toate greșelile comise de tinerii Junimenii cu ocaziunea seratei lor din Suceava; greșeli, al căror număr nici conștientul domn raportor nu e în stare să-l mai adaugă, deși din modul cum scrie, se vede că ar fi simțit o mulțumire sufletească fără de margini, dacă ar mai fi putut înșira ceva. Dară, pardon! un păcat capital am uitat să înșir aici. Junimenii anul acesta pentru prima oară au cutezat de a nu coopta și alte persoane în comitet, creșînd că vor nimeri și singuri să trimită invitați după listele de mai nainte și să bată căte un cuiu în părete pentru decorarea salei. Nepomenită încredere în puterile proprii, carea nu se poate ierta ușor!

Sfîrșind și eu ca domnul raportor țic Junimenilor, ca aceasta să le fie spre învățatură; adică să aducă atâte jertfe de timp, parole, sănătate, pentru-ca drept desdăunare să fie astfel laudați. Dară nu, raporturi de felul acestuia să nu-i descurăgieze a se entusiasma ca și până acuma pentru tot ce e mare, nobil, și frumos și să nu înceteze de a contribui și ei din resputeri la deșteptarea și ridicarea simțului național. Dixi. (L. M.)

Cronică.

Stațiunile telegrafice din Borsec, Văcele și Tușnad, — după-ce s'a sfîrșit sezonul — se vor sista.

Probele „Reuniunii române de cântări din Sibiu” se încep Luni în 4 Octomvrie n. la 6 oare seara în localul cel vechiu, Seminarul Andreian, despre ceea-ce p. t. membrii activi se încunoscîntează și pe calea aceasta. Totodată se înseamnă, că aceia, cari doresc a fi primiți ca membri activi ai reuniunii, sînt poțiti a se însinua la dirigentul corului, dl prof. sem. G. Dima.

„Derék főpap”. Am comunicat în timpul din urmă câteva notițe asupra călătoriei făcute de Părintele Metropolit Miron în părțile Brașovului, — luată una din „Sieb.-Deut.-Tageblatt”, ear' celelalte din țările de preste Carpați. Din aceste notițe rezultă, că înalt Preasfinția Sa, deși Metropolit, nu prea se bucură de multe simpatii în Țeara-Bârsei, ba nici chiar de vre-o deosebită stimă.

Nu e însă exactă concluziunea aceasta.

Un alt țiar, — desigur totdeuna mai bine informat, — „Pesti Hirlap”, ne spune din contră, că Părintele Miron este cel mai iubit dintre Prelații români. (— Să nu se supere Părintele Mețianu, că e chiar din Țeara-Bârsei.) —

„La 23 ale lunei curente a umblat prin Săcele Metropolitul Miron Roman, — țice țiarul din Budapesta, — ca să sfințească biserica din Cernat și doi preoți tineri. Bravul prelat (derék főpap) a venit din Prejmăr în satul nostru și o parte a Româniilor din Săcele i-a eșit în cale până în drumul Târlungenilor. Un banderiu compus din 10 membri forma începutul conductului, ear' unul dintre banderisti purta un lat tricolor român pe umăr.”

Țiarul budapestan ne mai spune apoi, că gendarmii, vădînd acest tricolor, au oprit marșul banderii și întregul alaiu în loc, au confiscat panglica cea lată și astfel a salvat idea de stat.

„Seara, — urmează „P. Hirlap”, — Prelatul cu sentimente maghiare (magyar érzelmű főpap) a tras la preotul Verzea și la 24 a ținut sîrbătoarea bisericească. Înainte de prînd a ținut serviciu dumețesc în biserica gr.-or. din Cernat și tot atunci a sfințit și doi preoți tineri. Apoi a urmat sfințirea bisericii și cu această ocaziune Prelatul cu sentimente maghiare (magyar érzelmű főpap) printr'o frumoasă cuvîntare a îndemnat pe credincioșii săi să trăiască în bună înțelegere cu acei concetățeni ai lor, în mijlocul cărora se află, și să aibă iubire fiască cătră patrie și rege.”

Dar', — în sfîrșit, — Părintele Metropolit Miron tot îl va fi pismuind pe Părintele protopop Piso, care a fost primit la Agnita de un banderiu monstru, — mai multe sute de călăreți, — și a intrat în reședința sa cu o potentat, în o căruță trasă de șese cai albi ca ghiocelul și sirepi ca smei.

Frecventarea universității din Cluj.

În semestrul prim al anului școlastic 1886/87 au fost înscriși la universitatea din Cluj și anume: la facultatea juridică: 217 ascultători ordinari și 17 extraordinari; la facultatea de medicină: 120 ordinari și 4 extraordinari; ear' la facultatea filosofică: 22 ordinari și 4 ascultători extraordinari la științele naturale; 37 farmacisti; la olaltă: 474.

Strămătura universității din Cluj.

Opoziționalul clujan i-se scrie din Budapesta, că între unii fruntași de acolo s'ar proiecta strămătura universității din Cluj în unul dintre orașele din apropierea Ardealului, cum ar fi: Oradea-mare, Aradul ori Dobrișinul. Pornirea acestei idei își are cauza în lipsa apeductelor, ce în Cluj este foarte simțită, ba chiar și unii membri din corporațiunea universității s'au plîns contra acestei lipse constatînd, că nu au în destulă cantitate apă de beat.

Din Bucovina.

Ni se scrie din Cernăuți cu data de 28 Septemvrie n., că generalul-maior dl Trașca sosise din Lemberg spre a inspecționa artileria de acolo.

Catedrala curții de Argeș se va inaugura în ziua de 5 Oct. a. c. în prezența Regelui și Reginei României.

Această dată s'a fixat în mod definitiv decătră MM. Lor în înțelegere cu episcopul de Argeș, care a fost țilele aceste la Sinaia. — A doua țic, 6 Octomvrie, fiind țiaua cititorilor, Regele și Regina vor pune temelia palatului episcopal, a paraclisului și a clopotniței. Ca odor pentru această catedrală, Regina a scris evangalia cu mîna sa, depunînd multă artă și o răbdare nemărginită. Toată evangalia este scrisă cu litere latine vechi în diferite colori, avînd împregiur chenaruri arăbesci, care difer unul de altul atît prin împleturi cât și prin colori. Evangalia cu legătura ei de argint lucrată în mosaic, cu popitra și poala de pe dînsa, va fi gata în țiaua sfințirii Catedralei și dusă de însași Regina, care va țiaru bisericeii acest frumos odor.

Comerciu francez în România.

Se scrie din Iași „Monitorul oficial de comerț”, din Franța: Arangiamîntul provizor făcut între Franța și România începe a-și da fructele. Articolele franceze, pe cari un tarif special riguros le făcuse să dispară aproape cu desevîrșire din țirgurile Moldovei, se arată din nou și tind a ocupa locul ce ocupau odinioară. Mai multe case mari din Iași au legat din nou cu țeara noastră relațiunile ce au fost întrerupte timp de un an. Nu s'ar putea pecisa tocmai importanța operațiunilor lor. Mă voiu limita deci a constata numai aceea ce s'a făcut cu Franța, dela intrarea în vigoare a arangiamîntului franco-român, o cifră îndestul de considerabilă de afaceri în materii coloniale și în produse alimentare. Un articol francez nou introdus în țeară, unde e foarte căutat, cicoarea, dă bune speranțe; se speră, că va pute înlocui aci produsele similare de alte provenințe. Se semnaleză asemenea aparițiunea cimentului francez și al varului hydraulic într'o cantitate destul de mare, a socisului întrebuințat în fabricațiunile de săpun ordinar și în fine a zaharului francez, mai ales în districtele din Moldova-de-jos. Această mișcare crește din țic în țic în favoarea transacțiunilor noastre. Cu prețuri egale și chiar puțin mai superioare, preferința este dată fără contradicțiune produselor noastre diu cauza bunei lor calități și a înlesnirii relațiunilor ce presentă producțiunile noastre.

Circus în București.

Proprietarul de circus Sidoli, și-a clădit în București un edificiu permanent și merit numai pentru scopurile circusului. Locul pentru public, sala cuprinde o mulțime de 5000 oameni, și întocmit foarte practic, așa încât la cas de foc se poate scăpa fiecare om avînd edificiul 16 eșiri.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 2 Octomvrie n. Casa deputaților. Pertractîndu-se proiectul de lege pentru prolongirea convenției vamale și comerciale, după discursurile finale acela s'a acceptat cu o majoritate covârșitoare drept basă pentru dezbateră specială, după aceea s'a și început dezbateră specială.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economie.

Piața din Sibiu, 1 Oct. Grân hectolitra 74—80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.30, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 3.30, până fl. 4.10 sâmbura 66 până 72 chilo fl. 3.05 până fl. 3.45, orz 58 până 64 chilo fl. 3.10 până fl. 3.50, ovés 38 până 45 chilo fl. 1.40 până fl. 1.80, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 4.10 până fl. 4.50, melaial 74 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.30 până fl. 1.50, semênță de cânepă 49 până 50 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, linte 78 până 82 chilo fl. 7.— până fl. 8.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, păsat de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 chilo fl. 50.— până fl. 52.—, unsoarea de porc fl. 54.— până fl. 56.—, sêu brut fl. 24.— până fl. 26.—, sêu de lumini fl. 38.— până fl. 40.—, lumini turnate de sêu fl. 46.— până fl. 50.—, săpunul fl. 26.— până fl. 28.—, fân 100 chilo fl. 1.— până fl. 1.30, cânepa fl. 32.— până fl. 34.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.25 până fl. 3.—, spiritul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 36 cr., carnea de vițel 30 până 40 cr., carnea de porc 40 până 42 cr., carnea de berbec 22 până 24 cr., ouă 10 cu 15 până 18 cr.

Bursa de Budapesta

din 1 Octomvrie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	105.30
" " " 4%	93.10
" " hârtie 5%	151.75
Impmuntul căilor ferate ung.	151.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	117.—
Bonuri rurale ung.	104.75
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " bânățene-timișene	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " transilvane	104.75
" " " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.75
Impmunt cu premiu ung.	120.75
Losuri pentru regularizarea Tisei și Seghedin	124.75
Rentă de hârtie austriacă	83.75
" " argint austriacă	84.60
" " aur austriacă	117.—
Losurile austr. din 1860	140.—
Acțiunile băncii austro-ungare	860.—
" " de credit ung.	286.25
" " " austr.	276.60
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	101.50
Galbeni împărătesci	5.94
Napoleon-d'ori	9.94
Mărci 100 imp. germane	61.50
Londra 10 Livres sterlingi	125.55

Bursa de Viena

din 1 Octomvrie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	104.40
" " " 4%	92.50
" " hârtie 5%	151.75
Impmuntul căilor ferate ung.	151.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	117.25
Bonuri rurale ung.	105.80
" " " cu cl. de sortare	105.80
" " " bânățene-timișene	104.80
" " " cu cl. de sortare	104.80
" " " transilvane	104.75
" " " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.85
Impmunt cu premiu ung.	120.70
Losuri pentru regularizarea Tisei și Seghedin	124.25
Rentă de hârtie austriacă	83.65
" " argint austriacă	84.50
Rentă de aur austriacă	115.85
Losuri austr. din 1860	140.25
Acțiunile băncii austro-ungare	861.—
" " de credit ung.	286.—
" " " austr.	276.—
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.94
Napoleon-d'ori	9.93 1/2
Mărci 100 imp. germane	61.50
Londra 10 Livres sterlingi	125.45

Cursul pieței din Sibiu

din 2 Octomvrie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump. 8.50	vënd. 8.55
Lire turcesci	" 11.20	" 11.25
Imperiali	" 10.20	" 10.25
Ruble rusesci	" 1.20	" 1.21

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 30 Septemvrie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump. 96.—	vënd. 97.—
" Rur. conv. (6%)	" 87. 7/8	" —
Act. de asig. Dacia-Rom.	" 270.—	" 272.—
Banca națională a României	" 1020.—	" 1030.—
Impr. oraș. Bucuresci	" 33.—	" 34.—
Act. de asig. Națională	" —	" —
Credit mob. rom.	" —	" —
Scrisuri fonciare urbane (5%)	" 100.—	" 101.—
Schimă 3 luni	" 25.13 3/4	" —
Societ. const.	" 164.—	" —
Aur	" 14. 1/2	" 14.85

Anunț.

[341] 1—3

Farmacia din opidul *Câmpeni*, la care acurge un public din giur de 40.000 suflete, se află de vânzare în condițiuni favorabile.

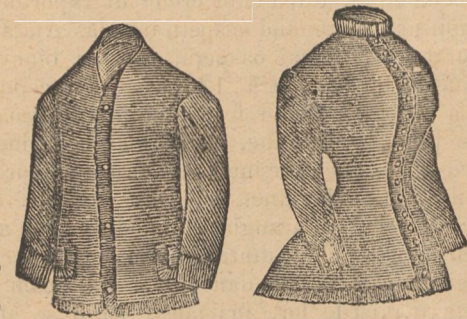
Doritorii de a reflecta sânt rugați a se adresa la:

„Apoteca“ *Câmpeni* (Topánfalva).

Umedeală, frig nu strică!

Numai fl. 1.85.

Pentru Domni! Pentru Doamne!

impermeabile, călduroase, durabile și admirabil de ieftine sânt deșesutele, putrivitele mele

Jachete „civile“

de toamnă și iarnă, pentru domni, dame, băieți și băiete, toate pentru unul și același preț de **numai fl. 1.85** pro bucată.

Aceste vestite jachete „civile“ sânt cea mai necesară îmbrăcăminte pentru toți oamenii și se află în deposit în culoare sură, brună, melée, drap, bordeaux, albastră și neagră. — Cel-ce are o astfel de jachetă, e mai bine scutit de frig, fiindcă aceste se acomodează ori-cărei forme de trup, sânt o egală temperatură a trupului și sânt de o valoare neprețuită. Afară de soiul mai sus numit a fl. 1.85 se mai află în deposit pentru dame și soiuri mai fine:

Din lână fină de zephir **numai fl. 2.85.** Lână brodată de zephir **numai fl. 4.—.**

Drept măsură e destul a însemna, dacă jachetul se potfescce pentru staturi mari, mijlocii ori mici. Singurul loc de expediție cu rambursă numai veritabil la

Juliu Fekete, casă de expediție în Viena, V., Hundstürmerstrasse 18/3.

A apărut:

Călințarul Poporului

pe anul comun

1887.

Anul II.

SIBIU.

Institut tipografic, societate pe acții.

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călințarul astronomic și bisericesc (cu povețe economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1887. — Regenții europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile noue și vechi. — Scala timbrilor. — Legea pentru gloatele din Austro-Ungaria. — Tractarea vinului în pivniță de D. Comșa. — Cunoașterea vacilor lăptoase. — O nouă răsăină de altoit. — Secerișul. — În timp de holera. — Petrea Prostul, povește de Ioan Slavici. — Poesii („La un Român renegat“ de M. Pompiliu; „Petre Cărbăbete“ de Ciru Oeconom; „Angelina“ de George Coșbuc; „Seara pe deal“ de Mihail Eminescu; „Ca ieri și azi“ de T. Șerbănescu; „Lumea mare“ de Veronica Micle; Doine populare; Satire populare). — Schinteuțe în cenușă, adunate de Ioan P. Lazar. — Anecdote (Românul și Țiganul; Când se rade Țiganul de-a geaba). — Tirgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Vânzătorilor se dă un rabat de 20%.

Institut tipografic, societate pe acții în Sibiu.

[342] 1

Prima fabrică de casse ardeleană

a lui

A. G. ÖSZY

recomandă cassele sale

de bani

Cărți

sigure contra focului și a spargerii

anume construite și cari se pot descuia numai de cumpărătorii instruiți, de diferite forme și mărimi, cu prețuri mai eține decât fabricatele de acest soiul ale altor fabric.

Cassele se pot vedea în localul fabricii

Sibiu,

strada Neustift Nr. 9.

Recunoștință publică.

Domnului A. G. Öszy, fabricant de casse în Sibiu.

Cu plăcere îți adevărim prin aceasta, că cassa de documente dublă, sigură în contra focului și a spargerii provădută cu nou perfecționatul lăcat american de împuns și cu două lăcate chub în privința bunătății materialului și a lucrării precum și a prețului a aflat îndestulire și recunoștință. Aceasta o constatăm prelungă dorința de a 'ți-se oferi și pe viitor ocaziune de a obține în acest ram al industriei patriotice asemenea onoare și rezultate favorabile.

[288] 10

Direcțiunea

dela „Boden-Credit-Anstalt“ în Sibiu.

La recercarea fabricantului de casse de aci A. G. Öszy, prin aceasta se adevăresce, că cele două casse de documente, duble, sigure în contra focului și a spargerii (înalt de 2-15 metri, în lățime de 1-38 metri) provădute cu nou perfecționatul lăcat american de împuns și cu două lăcate chub, comandate dela susnumitul fabricant și fabricate de el însuși, atât cu privire la bunătatea fabricatului, cât și cu privire la prețul moderat, au aflat cea mai deplină recunoștință. Subscrisa cassă de păstrare poate recomanda cu toată căldura ori-și-cui fabricatele de casse din patriă ale dlui A. G. Öszy.

Sibiu, 20 Ianuarie 1885.

Direcțiunea

dela „Hermannstädter allgemeine Sparkasse“.

Afară de atestatele de sus, mai stau spre privire la dispoziție încă alte multe scrisori de recunoștință și laudă

Cataloge de prețuri, ilustrate, la cerere se trimit gratuit și franco.

Representanță pentru Sighișoara **Carol Fischer.**

WELTAUSSTELLUNG

Vinuri naturale transilvănene premiate

LANDESAUSSTELLUNG

Vinuri de pe Têrnavă

se ofer decătră subscrisul pentru următoarele prețuri ieftine:

Flacoane:	mari de mijloc,	mici
	à 3/4,	1/2
Vin de measă	40	25 cr.
Vin de dineu	50	30 "
Vin dessert, 1862	70	40 "
dtto. risling	70	40 "
Assbruch	—	60 "

Depoiste în Sibiu:

Depositul principal: Traficul mare de tutun, piața mare.

Deposite mici: J. F. Breitenstein, strada morii Nr. 27.

J. J. Conradt, piața mică Nr. 13.

Georg Hersch, strada Cisnădiei Nr. 32.

Gustav Kessler, strada măcelarilor Nr. 36.

Traficul de tutun, strada urezului Nr. 7.

Francisc Jahoda, strada turnului Nr. 18.

Ospetăria, strada Oenei Nr. 9.

Dtto strada Oenei Nr. 34.

Flacoanele goale se primesc înapoi și adecă: cele mari pentru 10 cr., cele mijlocii pentru 8 cr., ear' cele mici pentru 6 cr.

Vânzătorii primesc rabat.

Vindere în legături din anii 1862 până 1885.

Comande din afară se efectueș prompt.

Carol F. Jickeli în Sibiu.

[288] 16